

*Сподіватися
у час спиятливий
і несприятливий*

Послання на 2021 рік

Людство здатне рухатись вперед завдяки численним жінкам і чоловікам, які віддають себе, не задумуючись про втрати, навіть у часи потрясінь і невизначеності.

За останні кілька місяців багато молодих людей поділилися з нами своїми тривогами щодо майбутнього: яка надія може вказати нам куди рухатися; у що ми можемо вірити і на що покладатися, коли все настільки нестабільно? І ще глибше: заради якої цілі варто жити? Інші також говорять: ми повинні протистояти розчаруванню і звертати увагу на знаки надії.¹

¹ Щоб відреагувати на це повідомлення на 2021 рік, ми запрошуємо молодь у віці від 15 до 35 років поділитися власним прикладом. Які ініціативи чи люди є для мене знаками надії? Впродовж наступних кількох місяців ми опублікуємо відповіді у різних форматах: тексти, відео, подкасти... Пишіть нам на solidarity@taize.fr.

Уважність до знаків надії

У час пандемії ми спостерігаємо, що нестабільність у багатьох регіонах світу зростає. Потрібні сміливі політичні рішення, але і солідарність та соціальна дружба, які ми всі можемо досвідчити, також необхідні. Багато людей готові і хочуть служити іншим. Їх щедрість нагадує нам, що взаємодопомога відкриває шлях у майбутнє.

Скільки молоді прикладає зусиль, щоб врятувати наш спільний дім, планету! Ініціативи виникають скрізь: не маючи всіх відповідей на надзвичайні ситуації з кліматом, вони, все ж, допомагають нам вчитися жити з пошаною до навколишнього середовища.² Для віруючих людей земля є даром, який нам Господь довірив та заповідав піклуватися.

Люди стали більше усвідомлювати структури несправедливості, іноді успадковані з минулого. І, на жаль, влада не завжди застосовувалася, щоб служити для блага усіх. В умовах таких зловживань зрозумілі розчарування та злість. Хто ж матиме сміливість бути творцем справедливості та миру, відмежовуючись від поділів, які розділяють наші суспільства?

² У боротьбі зі зміною клімату та зменшенням викидів вуглецю чи зможемо ми кинути виклик нашим звичкам, щоб змінити те, що можна змінити? Християнські громади уже прикладають чималих зусиль: екуменічні ініціативи, такі як мережа «Зелених Церков», існують у різних країнах світу.

Ще в 1989 році на зустрічі Церков Європи в Базелі всі закликали "прийняти спосіб життя, який є максимально екологічним: це, серед іншого, означає зменшення споживання енергії, використання громадського транспорту та обмеження відходів".

У Тезе ми докладаємо зусиль щоб бути більш еко. Щоб допомогти нам у цьому, вітаємо всі пропозиції (www.taize.fr/eco).

Жити як брати і сестри

Так, у складних реаліях сьогодення ми можемо побачити причини, щоб надіятися, а часом і надіятися без очевидних причин. Для цього нам потрібно об'єднатися з тими, хто зробив інший вибір - з християнами з інших конфесій, з віруючими інших релігій, з людьми, які є агностиками чи атеїстами, а також з прихильниками солідарності та спільності.

Радість відновлюється, коли ми живемо як брати і сестри, коли ми залишаємось поруч із найбільш знедоленими: бездомними, людьми похилого віку, хворими чи самотніми, дітьми, які переживають труднощі, людьми з обмеженими можливостями, мігрантамиЖиттєві обставини можуть зробити всіх нас вразливими. Ще й пандемія вказує на слабкі місця людства.

Ми потрібні один одному більше, ніж будь-коли. Папа Франциск наполегливо нагадує нам про це у своєму енциклічному листі *Fratelli tutti*: «Ніхто не спасається сам». І додає, що ми не можемо знайти своєї справжньої ідентичності, "не будучи щиро відкритими для загальнолюдського, не відчуваючи виклику того, що відбувається в інших місцях, не відкриваючи для себе інші культури, не маючи солідарності та співчуття до трагедій, які торкаються інших людей" (§32 та §146).

У стосунках між людьми, а також між народами, робимо все можливе, щоб перейти від конкуренції до співпраці. Підтримаймо агенції чи асоціації, які сприяють співпраці та солідарності, будь то на місцевому, національному чи міжнародному рівнях.

Віра - довіряти присутності

У Тезе ми помічаємо, що молоді люди по-новому розмірковують про віру в Бога. Що означає вірити? І якщо Бог існує, чи цей Бог діє в історії, у нашому житті?

У таких запитаннях не обмежувати Бога до нашого рівня розуміння понять. Бог безмежно більший за все, що ми можемо собі уявити. Ми спрагли

любові та правди. Де б ми не були у своєму внутрішньому паломництві, ми лише торуємо свій шлях вперед. Але, як "паломники довіри", ми можемо ходити разом, ділячись своїми пошуками - своїми питаннями та переконаннями.

"Віра - це проста довіра до Бога, сплеск довіри, повторений тисячу разів впродовж нашого життя ... навіть якщо у кожного з нас можуть бути сумніви", - казав брат Роже.

Чи вірити, перш за все, не означає довіряти присутності, яка знаходиться як в глибині нашого буття, так і всьому Всесвіті, присутності, яка є невловимою, але при цьому такою реальною? Присутність, яка не нав'язується, але така, яку ми можемо досвідчувати заново щомиті, мовчки, як своєрідне дихання. Турботлива присутність, яка є завжди, незалежно від наших сумнівів і навіть коли у нас враження, що ми дуже мало розуміємо, хто такий Бог.

Розпізнання нового горизонту

Турботлива присутність: яке світло проливає Євангеліє на цю таємницю?

Ісус черпав життя з цієї турботливої присутності до самого кінця; він постійно був уважний. Це було для нього внутрішнім світлом, Божим подом, натхненням Святого Духа.

Із глибини страждань і абсолютної самотності, коли він вмирав на хресті, коли все здавалося безглуздом, він був сповнений почуття покинутості і виразив його криком, але все ж звернувся до Бога: «Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?» Зраджений, замучений, засуджений до смерті, Ісус вніс любов у найглибшу темряву. І ця любов є сильніша за зло. Марія Магдалина, а згодом і апостоли, повідомили несподівану, неймовірну новину: він живий. Божа любов перемогла ненависть і смерть.

Захоплені цією новиною, перші християни були вражені і вони свідчили це: Христос відтепер живий з Богом. Христос наповнює Всесвіт Духом Святим, а також присутній у кожній людині. Христос солідарний із бідними

і принесе їм справедливість; він є здійсненням історії та творіння; він зустрине нас після смерті в повноті радості.

За межою людського насильства, екологічних катастроф та хворіб відкривається новий горизонт. Чи зможемо ми його розпізнати?

Зміна нашого бачення

З цього горизонту, відкритого воскресінням Христа, в наше існування входить світло. Знову і знову воно розсіює тьмю страху і пульсує, як джерело живої води; через це вибухає радість похвали.

Ми можемо відчувати це світло таємно, за допомогою якоїсь таємничої привабливості. Христос продовжує збирати разом у Божій любові усе людство та весь Всесвіт. І він робить нас партнерами у своїй місії.

Христос робить нас партнерами спільно, у Церкві. Це вимагає від нас готовності розширити нашу дружбу, щоб охопити всіх. Христос просить нас любити навіть своїх ворогів; його мир примирює навіть ворогуючі нації.³

Дозвольте Христові змінити наш спосіб бачення: через нього ми краще сприйматимемо гідність кожної людини і красу творіння. Надія – це далеко

³ У ці важкі часи пандемії Церква може продовжувати сприяти братерству в людській родині. Серед іншого, пропонуємо вам три поради:

- Щоб зробити наше суспільство більш людським, нам потрібно слухати одне одного так, щоб полегшити протиріччя та знайти спільність незважаючи на розбіжності. Церква покликана шукати діалогу, виходити назустріч усім. Чи готові ті, хто не залучений у певну християнську спільноту, вступити з нею в діалог?

- Зіткнувшись із такою кількістю мігрантів та біженців, прийняти чужинця чи цілу сім'ю може стати новим поштовом для наших парафій чи громад. Люди, які не відвідують церкву, часто готові взяти участь у такому прийомі. Це досвід, який ми спостерігали в Тезе за останні роки, приймаючи мігрантів з кількох країн разом із людьми з нашого регіону.

- Бути привітною громадою означає прислухатися до тих, хто є найбільш вразливим. У багатьох місцях Церкви повинні прогресувати, щоб захистити цілісність усіх. Іноді в них розвиваються владні структури, що призводять до фізичних, психологічних та духовних страждань. У Тезе ми також продовжуємо свою працю в ім'я правди (www.taize.fr/protection).

не наївна довіра, і вона виникає знову і знову, бо джерелом її є Христос. Спокійна радість наповнює нас, а разом із радістю і мужністю взяти на себе обов'язки, які Бог нам довірив на цій землі.

— — —

З кожним із вас, хто хоче розміркувати над цим посланням, я є у сопричасті через молитву.

f. Avis

Христе Ісусе, ми хвалимо тебе за твою доброту та простоту. Через твою смиренність Боже світло освітлювало усе твоє життя. Це світло сьогодні світить і у наших серцях. Воно може зцілити наші рани і навіть перетворити нашу слабкість і невизначеність у джерело життя, у творчу енергію, в дар довіри. Наповнюючи нас своїм світлом, ти, Господи, допомагаєш нам надіятися у сприятливий і у несприятливий час.

Декілька біблійних текстів щоб продовжувати роздуми

Мовила Марія: «Скинув могутніх з престолів, підняв угору смиренних. [...] багатих же відіслав з порожніми руками» (Лука 1:46-56)

Марія, мати Ісуса, зуміла поєднати любов і ніжність із палкою надією на радикальні зміни.

Ісус сказав: «А Утішитель, Святий Дух, якого Отець в ім'я мое зішле, той навчить вас усього і все вам нагадає, що я сказав вам.» (Івана 14:15-31)

Ісус не залишив нас самих. Перед своєю смертю він запевнив учнів у своїй присутності на всі часи через Святого Духа. Дух живе в нас, втішає нас, підтримує і надихає нас щодня бути послідовниками Христа Ісуса.

Радуеться небо, і земля хай веселиться, нехай заграє море і його повнота. Поле й усе що на ньому, хай веселяться; тоді всі дерева в діброві радісно співатимуть перед Господом; бо він приходить, приходить він судити землю і судитиме по справедливості всесвіт, і по своїй вірності народи. (Псалом 96)

У багатьох псалмах нас заохочують прославляти Бога. Не тільки люди співають Богові хвалу, а усе творіння. Ми захищаємо творіння, не тому, що воно нам потрібне, щоб ми могли існувати, але тому, що ми є його частиною і прекрасні Божі задуми поширюються на все, що живе.

Паломництво довіри в 2021 році

Паломництво довіри на землі продовжиться. Сучасний контекст невизначеності спонукає нас шукати нові шляхи, такі як онлайн-ініціативи: період локдауну показав, наскільки цінним є спілкування.

Оскільки пандемія продовжується, немає певності чи всі зустрічі відбудуться за планом, але ми сподіваємось організувати наступні етапи паломництва довіри в 2021 році:

- Щотижневі зустрічі в Тезе впродовж року, за умови сприятливої епідеміологічної ситуації.
- Інтернет зустрічі з Тезе та з різних куточків світу, де живуть брати.
- Вікенд дружби між молодими мусульманами та християнами з 14 по 18 липня 2021 року.
- Тиждень роздумів для молоді віком 18-35 років з 22 по 29 серпня 2021 року.
- Європейська зустріч у Турині з 28 грудня 2021 року по 1 січня 2022 року.

І нарешті, в 2022 році ми сподіваємось здійснити етап паломництва довіри до Святої Землі, який був анонсований на 2021 рік. Дати опублікуємо найближчим часом.